

منتخبی از آیات قرآن کریم

این کتاب همانگونه که از نامش پیداست منتخبی از آیات قرآن کریم میباشد اما نکته حائز اهمیت، قرار دادن هر آیه بطور مجزا در قاب و کاد متنوع میباشد که ادارات

و مساجد... می توانند بپرینت و نصب در تابلو اعلانات، همکاران یا نمازگزاران را با کلام خدا بیشتر و بیشتر آشنا کنند. التماس دعا

ناصر تقاری

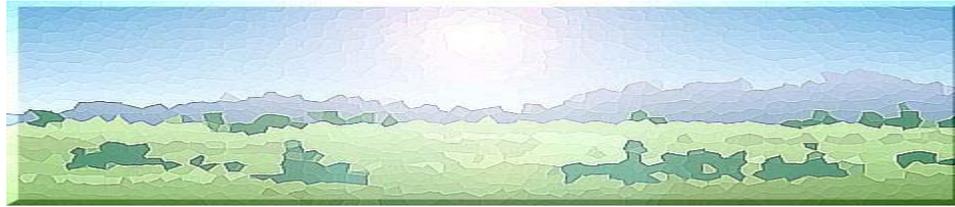

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿المائدة ١٦﴾

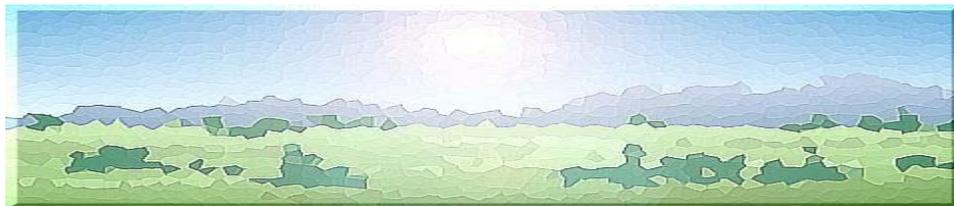
خدا هر که را از خشنودی او پیروی کند به وسیله آن [کتاب]
به راه‌های سلامت رهنمون می‌شود و به توفیق خویش آنان را
از تاریکیها به سوی روشنایی بیرون می‌برد و به راهی راست
هدایتشان می‌کند.

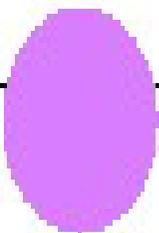

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ
فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿الاعراف ١٨٧﴾

از تو در باره قیامت می پرسند [که] وقوع آن چه وقت است بگو علم آن
تنها نزد پروردگار من است جز او [هیچ کس] آن را به موقع خود آشکار
نمی گرداند [این حادثه] بر آسمانها و زمین گران است جز ناگهان به شما
نمی رسد [باز] از تو می پرسند گویا تو از [زمان وقوع] آن آگاهی بگو علم
آن تنها نزد خداست ولی بیشتر مردم نمی دانند.

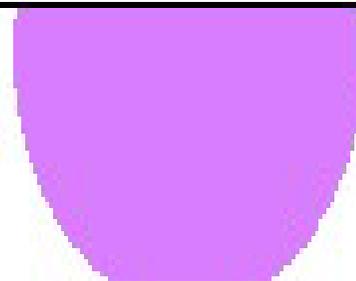

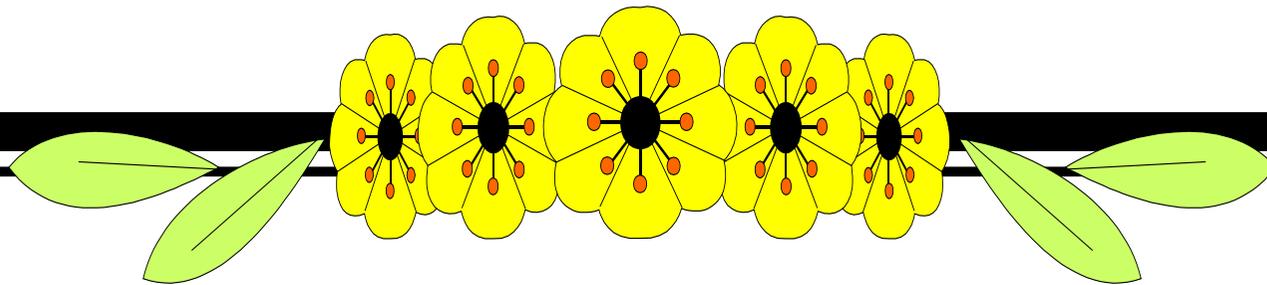

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ

كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿التوبة ٣٢﴾

می خواهند نور خدا را با سخنان خویش خاموش کنند
ولی خداوند نمی گذارد تا نور خود را کامل کند هر چند
کافران را خوش نیاید.

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ
وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿ابراهيم ٢٧﴾

خدا کسانی را که ایمان آورده‌اند در زندگی دنیا و در آخرت با سخن
استوار ثابت می‌گرداند و ستمگران را بی‌راه می‌گذارد و خدا هر چه
بخواهد انجام می‌دهد

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبْوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْتَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿الاعراف ٢٧﴾

ای فرزندان آدم زنهار تا شیطان شما را به فتنه نیندازد چنانکه پدر و مادر شما را از بهشت بیرون راند و لباسشان را از ایشان بر کند تا عورت‌هایشان را بر آنان نمایان کند در حقیقت او و قبيله‌اش شما را از آنجا که آنها را نمی‌بینید، می‌بینند ما شیاطین را دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی‌آورند.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ
وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿المائدة ٦٧﴾

ای پیامبر آنچه از جانب پروردگارت به سوی تو نازل
شده ابلاغ کن و اگر نکنی پیامش را نرسانده‌ای و خدا تو
را از [گزند] مردم نگاه می‌دارد آری خدا گروه کافران را
هدایت نمی‌کند.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن تَبَدَّلَ لَكُمْ تَسْوُكُمُ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنزَلُ الْقُرْآنُ تَبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿المائدة ١٠١﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از چیزهایی که اگر برای شما آشکار گردد شما را اندوهناک می‌کند مپرسید و اگر هنگامی که قرآن نازل می‌شود در باره آنها سؤال کنید برای شما روشن می‌شود خدا از آن [پرسشهای بیجا] گذشت و خداوند آمرزنده بردبار است.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوءًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ﴿المائدة ٥٧﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید کسانی را که دین شما را به
ریشخند و بازی گرفته‌اند [چه] از کسانی که پیش از شما به آنان
کتاب داده شده و [چه از] کافران دوستان [خود] مگیرید و اگر
ایمان دارید از خدا پروا دارید.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿بقرة ۲۷۸﴾

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا

تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿بقرة ۲۷۹﴾

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از خدا پروا کنید؛ و اگر مؤمنید، آنچه از ربا باقی مانده است واگذارید.

و اگر (چنین) نکردید، بدانید به جنگ با خدا و فرستاده وی، برخاسته‌اید؛ و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما از خودتان است. نه ستم می‌کنید و نه ستم می‌بینید.

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿النحل ٨٤﴾

و [یاد کن] روزی را که از هر امتی گواهی برمی‌انگیزیم سپس به کسانی که کافر شده‌اند رخصت داده نمی‌شود و آنان مورد بخشش قرار نخواهند گرفت

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿الاسراء ٨٥﴾

و در باره روح از تو می پرسند بگو روح از [سنخ] فرمان پروردگار من
است و به شما از دانش جز اندکی داده نشده است

وَتَادِي أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا
وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿الاعراف ٤٤﴾

**و بهشتیان دوزخیان را آواز می دهند که ما آنچه را
پروردگارمان به ما وعده داده بود رست یافتیم آیا شما [نیز] آنچه
را پروردگارتان وعده کرده بود راست و درست یافتید
می گویند آری پس آوازدهنده ای میان آنان آواز درمی دهد
که لعنت خدا بر ستمکاران باد.**

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِثْمًا يَكْسِبُهُ عَلَيَّ نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿النساء ۱۱۱﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِ بِهِ بَرِيئًا فَقَدِ احْتَمَلَ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿النساء ۱۱۲﴾

و هر کس گناهی مرتکب شود فقط آن را به زیان خود مرتکب شده و خدا همواره دانای سنجیده کار است.

و هر کس خطا یا گناهی مرتکب شود سپس آن را به بی گناهی نسبت دهد قطعاً بهتان و گناه آشکاری بر دوش کشیده است .

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ
غَفُورًا رَحِيمًا ﴿النساء ١١٠﴾

و هر کس کار بدی کند یا بر خویشتن ستم ورزد
سپس از خدا آمرزش بخواهد خدا را آمرزنده مهربان
خواهد یافت.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿الاسراء ٧٩﴾

**و پاسی از شب را زنده بدار تا برای تو [به منزله] نافلة ای
باشد امید که پروردگارت تو را به مقامی ستوده برساند**

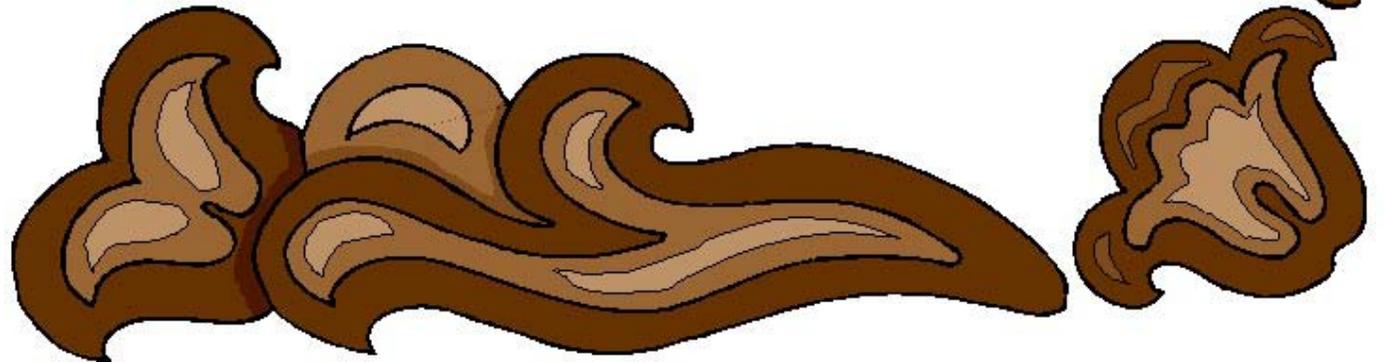
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ
لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿ الانعام ۲۱ ﴾

و کیست ستمکارتر از آن کس که بر خدا دروغ بسته یا
آیات او را تکذیب نموده بی تردید ستمکاران رستگار
نمی شوند.

وَمَا أُبْرِيءُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ
رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿يوسف ٥٣﴾

و من نفس خود را تبرئه نمی‌کنم چرا که نفس قطعاً به
بدی امر می‌کند مگر کسی را که خدا رحم کند زیرا
پروردگار من آمرزنده مهربان است.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿الانفال ٥٠﴾

و اگر بینی آنگاه که فرشتگان جان کافران را می ستانند
بر چهره و پشت آنان می زنند و [گویند] عذاب سوزان را
بچشید.

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ
وَالْأَنْفُسِ وَالْثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿بقرة ١٥٥﴾

و قطعاً شما را به چیزی از [قبیل] ترس و
گرسنگی و کاهشی در اموال و جانها و
محصولات می آزماییم و مژده ده شکیبایان را.

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيُّ كُلِّ

شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿النحل ٧٧﴾

و نهان آسمانها و زمین از آن خداست و کار قیامت جز مانند یک چشم بر

هم زدن یا نزدیکتر [از آن] نیست زیرا خدا ب هر چیزی تواناست

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿الاعراف ١٨٠﴾

و نامهای نیکو به خدا اختصاص دارد پس او را با آنها بخوانید و
کسانی را که در مورد نامهای او به کژی می گرایند رها کنید
زودا که به [سزای] آنچه انجام می دادند کیفر خواهند یافت .

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

﴿الاعراف ۳۴﴾

و برای هر امتی اجلی است پس چون اجلشان فرا رسد نه
[می توانند] ساعتی آن را پس اندازند و نه پیش .

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ
شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٨٠﴾ آل عمران

و کسانی که به آنچه خدا از فضل خود به آنان عطا کرده
بخل می‌ورزند هرگز تصور نکنند که آن [بخل] برای آنان
خوب است بلکه برایشان بد است به زودی آنچه که به آن
بخل ورزیده‌اند روز قیامت طوق گردنشان می‌شود میراث
آسمانها و زمین از آن خداست و خدا به آنچه می‌کنید
آگاه است.

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّى لَهُمْ خَيْرًا لَّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا
نُمَلِّى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾

و البته نباید کسانی که کافر شده‌اند تصور کنند
اینکه به ایشان مهلت می‌دهیم برای آنان نیکوست
ما فقط به ایشان مهلت می‌دهیم تا بر گناه [خود]
ببفزایند و [آنگاه] عذابی خفت‌آور خواهند
داشت.

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

﴿ بقره ۴۲ ﴾

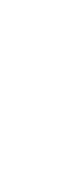
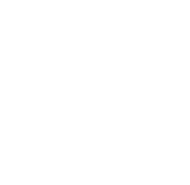
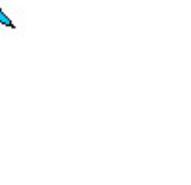
و حق را به باطل درنیامیزید و حقیقت را با
آنکه خود می دانید کتمان نکنید.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُمُوتَ بَلْ أَحْيَاءُ
وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿بَقَرَةُ ١٥٤﴾

و کسانی را که در راه خدا کشته می شوند
مرده نخوانید بلکه زنده اند ولی شما
نمی دانید.

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ
ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿هُود ١١٣﴾

و به کسانی که ستم کرده‌اند متمایل مشوید که آتش [دوزخ] به
شما می‌رسد و در برابر خدا برای شما دوستانی نخواهد بود و
سرانجام یاری نخواهید شد .

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿١٦٩﴾ آل عمران

هرگز کسانی را که در راه خدا کشته شده‌اند مرده
مپندار بلکه زنده‌اند که نزد پروردگارشان روزی
داده می‌شوند.

وَكَم مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ

قَائِلُونَ ﴿الاعراف ٤﴾

و چه بسیار شهرها که [مردم] آن را به هلاکت رسانیدیم و
در حالی که به خواب شبانگاهی رفته یا نیمروز غنوده
بودند عذاب ما به آنها رسید.

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ

لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿الاسراء ٥٣﴾

و به بندگانم بگو آنچه را که بهتر است بگویند که شیطان
میانشان را به هم می زند زیرا شیطان همواره برای انسان دشمنی
آشکار است

و بگو حق آمد و باطل نابود شد آری
باطل همواره نابودشدنی است

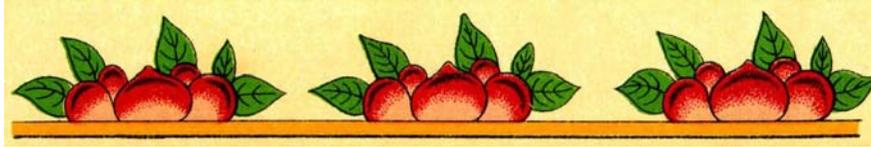
وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ
كَانَ زَهُوقًا ﴿الاسراء ۸۱﴾

و ما آنچه را برای مؤمنان مایه درمان
و رحمت است از قرآن نازل می کنیم
و [لی] ستمگران را جز زیان نمی افزاید

وَتُنزَلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
﴿الاسراء ۸۲﴾

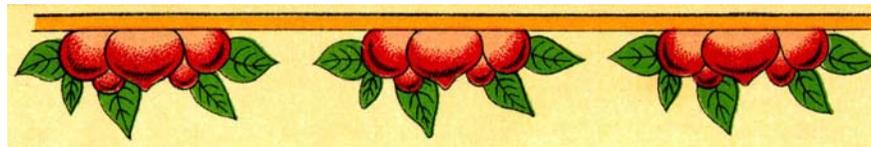
وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا ﴿الاسراء ١١١﴾

و بگو ستایش خدایی را که نه فرزندی گرفته و نه در
جهانداری شریکی دارد و نه خوار بوده که [نیاز به]
دوستی داشته باشد و او را بسیار بزرگ شمار

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ
وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي
كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿الانعام ٥٩﴾

و کلیدهای غیب تنها نزد اوست جز او [کسی] آن را نمی‌داند و
آنچه در خشکی و دریاست می‌داند و هیچ برگی فرو نمی‌افتد مگر
[اینکه] آن را می‌داند و هیچ دانه‌ای در تاریکیهای زمین و هیچ تر و
خشکی نیست مگر اینکه در کتابی روشن [ثبت] است.

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ
كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿الانعام ١٣٣﴾

و پروردگار تو بی نیاز و رحمتگر است اگر بخواهد شما را
می برد و پس از شما هر که را بخواهد جانشین [شما]
می کند همچنانکه شما را از نسل گروهی دیگر پدید
آورده است.

وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ
عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

﴿الانبیاء ۸۷﴾

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي

الْمُؤْمِنِينَ ﴿الانبیاء ۸۸﴾

و ذوالنون را [یاد کن] آنگاه که
خشمگین رفت و پنداشت که ما هرگز
بر او قدرتی نداریم تا در [دل]
تاریکیها ندا درداد که معبودی جز تو
نیست منزهی تو راستی که من از
ستمکاران بودم

پس [دعای] او را بر آورده کردیم و او
را از اندوه رهانیدیم و مؤمنان را [نیز]
چنین نجات می دهیم

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ

اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿النحل ٩١﴾

و چون با خدا پیمان بستید به پیمان خود وفا کنید و سوگندهای [خود را] پس
از استوار کردن آنها مشکنید با اینکه خدا را بر خود ضامن [و گواه] قرار
داده‌اید زیرا خدا آنچه را انجام می‌دهید می‌داند

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾

و کسان خود را به نماز فرمان ده و خود بر آن شکبیا باش ما از تو جویای
روزی نیستیم ما به تو روزی می دهیم و فرجام [نیک] برای پرهیزگاری است

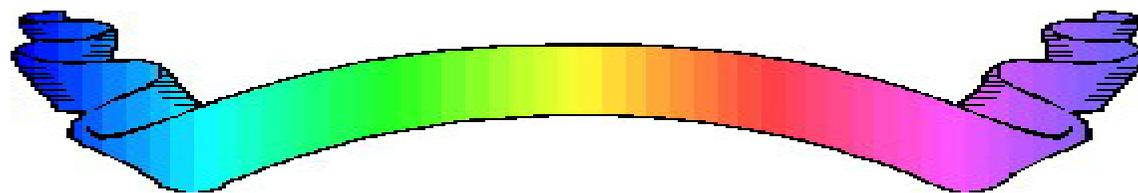

وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

﴿الاعراف ٢٠٠﴾

و اگر از شیطان وسوسه‌ای به تو رسد به خدا پناه بر
زیرا که او شنوای داناست .

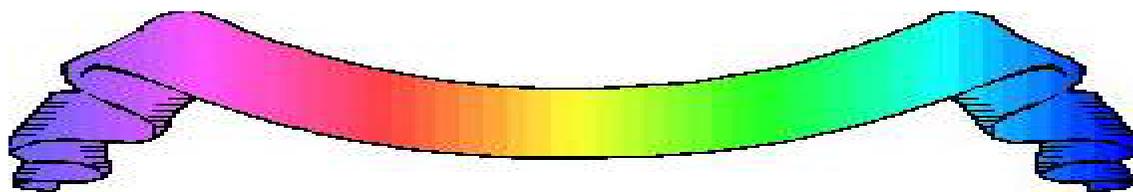

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

﴿التوبة ١٢٥﴾

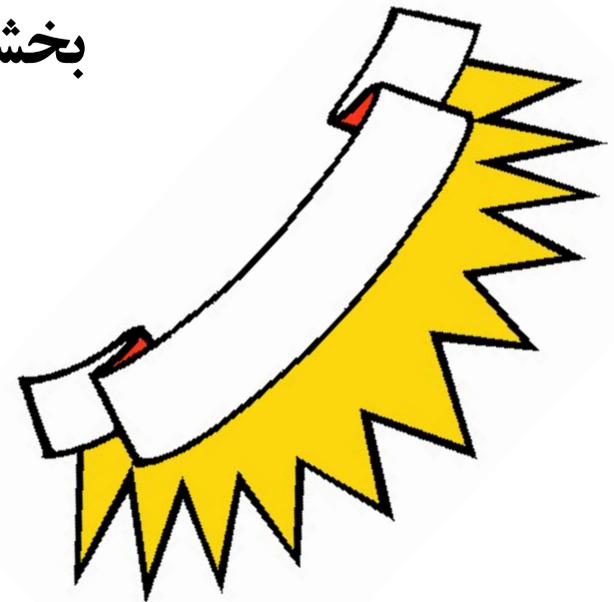
اما کسانی که در دلهایشان بیماری است پلیدی بر پلیدیشان
افزود و در حال کفر درمی گذرند.

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا ففِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا
مَا شَاءَ رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرَ مَجْذُودٍ ﴿هُود ١٠٨﴾

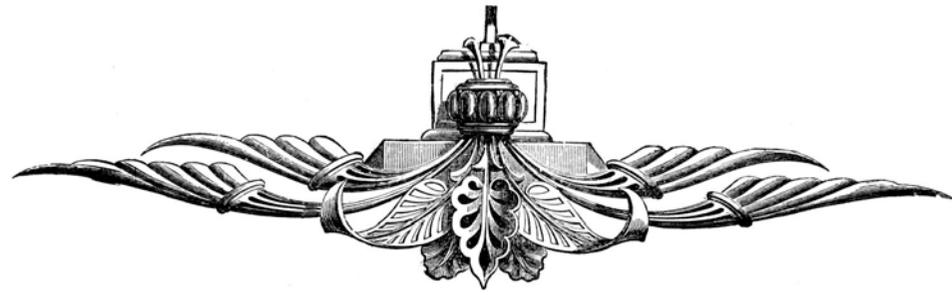
و اما کسانی که نیکبخت شده‌اند تا آسمانها و زمین بر جاست در
بهشت جاودانند مگر آنچه پروردگارت بخواهد [که این]
بخششی است که بریدنی نیست .

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿الرعد ٢٢﴾

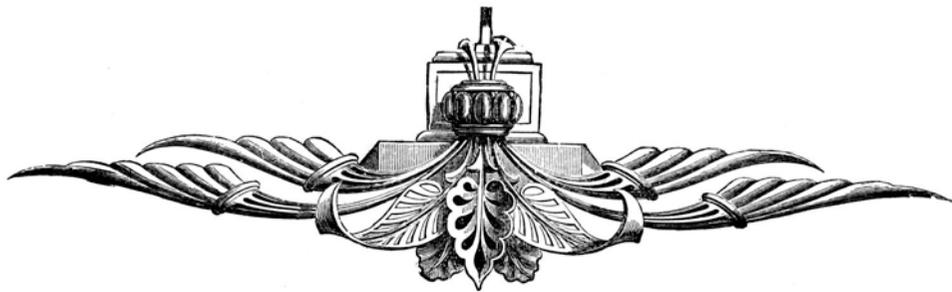
کسانی که برای طلب خشنودی پروردگارشان شکیبایی کردند
و نماز برپا داشتند و از آنچه روزیشان دادیم نهان و آشکارا
انفاق کردند و بدی را با نیکی می زدایند ایشان را فرجام
خوش سرای باقی است .

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَئِكَ
أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿الاعراف ٤٢﴾

کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند
هیچ کسی را جز به قدر توانش تکلیف نمی‌کنیم آنان
همدم بهشتند [که] در آن جاودانند.

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ
وَعَدُوَّكُمْ وَأَخْرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿الانفال ٦٠﴾

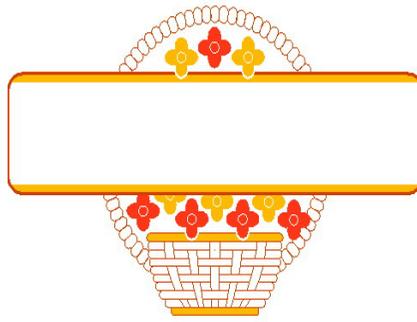
هر چه در توان دارید از نیرو و اسبهای آماده بسیج کنید تا با این [تدارکات]
دشمن خدا و دشمن خودتان و [دشمنان] دیگری را جز ایشان که شما
نمی شناسیدشان و خدا آنان را می شناسد بترسانید و هر چیزی در راه خدا خرج
کنید پاداشش به خود شما بازگردانیده می شود و بر شما ستم نخواهد رفت.

وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَيَّ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ آل عمران

و همگی به ریمان خدا چنگ زید و پراکنده نشوید و نعمت خدا را بر خود یاد کنید آنگاه که دشمنان [یکدیگر] بودید پس میان دل‌های شما الفت انداخت تا به لطف او برادران هم شدید و بر کنار پرتگاه آتش بودید که شما را از آن رهانید این گونه خداوند نشانه‌های خود را برای شما روشن می‌کند باشد که شما راه یابید.

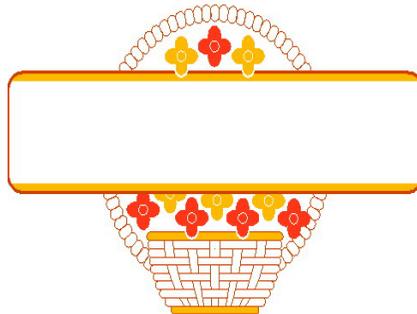
وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينِ وَالْأَجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ
وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا ﴿النساء ٣٦﴾

و خدا را پرستید و چیزی را با او شریک مگردانید و به پدر و مادر
احسان کنید و در باره خویشاوندان و یتیمان و مستمندان و همسایه
خویش و همسایه بیگانه و همنشین و در راهمانده و بردگان خود
[نیکی کنید] که خدا کسی را که متکبر و فخر فروش است دوست
نمی‌دارد.

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زَيْنٌ لِّلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿يونس ١٢﴾

چون انسان را آسیبی رسد ما را به پهلو خوابیده یا نشسته یا ایستاده می خواند و چون گرفتاریش را برطرف کنیم چنان می رود که گویی ما را برای گرفتاریی که به او رسیده نخوانده است این گونه برای اسرافکاران آنچه انجام می دادند زینت داده شده است.

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

﴿الاعراف ٢٠٤﴾

و چون قرآن خوانده شود گوش بدان فرا دارید
و خاموش مانید امید که بر شما رحمت آید.

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ﴿الاسراء ٤٥﴾

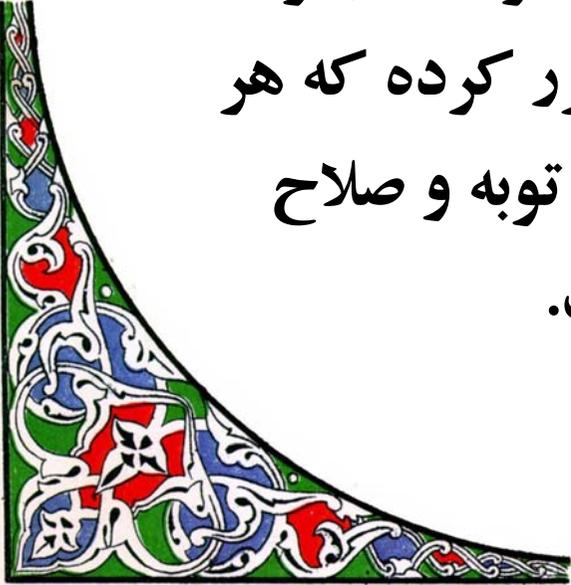
و چون قرآن بخوانی میان تو و کسانی که به آخرت

ایمان ندارند پرده‌ای پوشیده قرار می‌دهیم

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ
الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿الانعام ٥٤﴾

و چون کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند بگو
درود بر شما پروردگارتان رحمت را بر خود مقرر کرده که هر
کس از شما به نادانی کار بدی کند و آنگاه به توبه و صلاح
آید پس وی آمرزنده مهربان است.

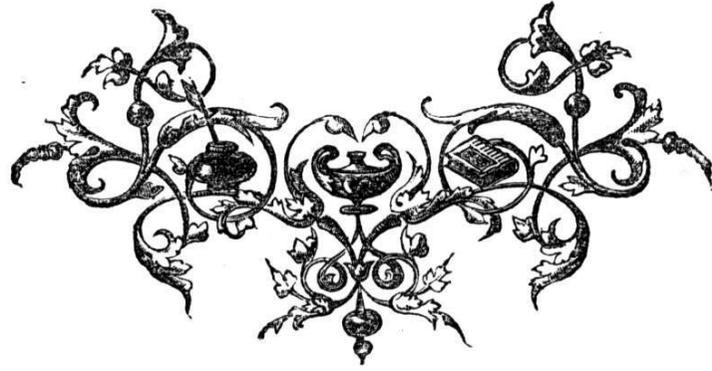

وَإِذْ تَأْتِيَنَّكُمْ لِيُنزِلَنَّ عَلَيْكُمْ لُحُوبًا مِّنَ السَّمَاءِ كَالْعَنَابِ فَجَاء بِهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾

آنگاه که پروردگارتان اعلام کرد که اگر واقعا سپاسگزاری کنید [نعمت]
شما را افزون خواهیم کرد و اگر ناسپاسی نمایید قطعا عذاب من
سخت خواهد بود.

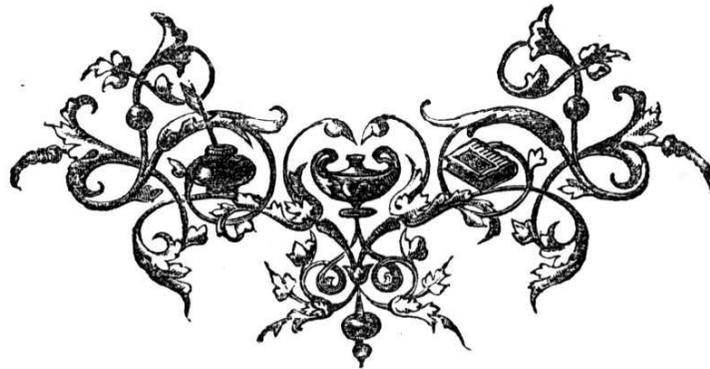
وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا
عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿بقرة ١٢٣﴾

و بترسید از روزی که هیچ کس چیزی
[از عذاب خدا] را از کسی دفع نمی کند و نه
بدل و بلاگردانی از وی پذیرفته شود و نه او را
میانجیگری سودمند افتد و نه یاری شوند.

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا
مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿الانعام ١٦٠﴾

هر کس کار نیکی بیاورد ده برابر آن [پاداش] خواهد
داشت و هر کس کار بدی بیاورد جز مانند آن جزا نیابد و
بر آنان ستم نرود.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وُلْدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ

﴿مریم ۳۵﴾

خدا را نسزد که فرزندی برگیرد
منزه است او چون کاری را اراده
کند همین قدر به آن می گوید
موجود شو پس بی درنگ موجود
می شود

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أَوْلَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿التوبة ١١٣﴾

بر پیامبر و کسانی که ایمان آورده‌اند سزاوار نیست که برای
مشرکان پس از آنکه برایشان آشکار گردید که آنان اهل
دوزخند طلب آمرزش کنند هر چند خویشاوند [آنان] باشند.

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

﴿الحج ٧٤﴾

قدر خدا را چنانکه در خور اوست

نشناختند در حقیقت خداست که نیرومند

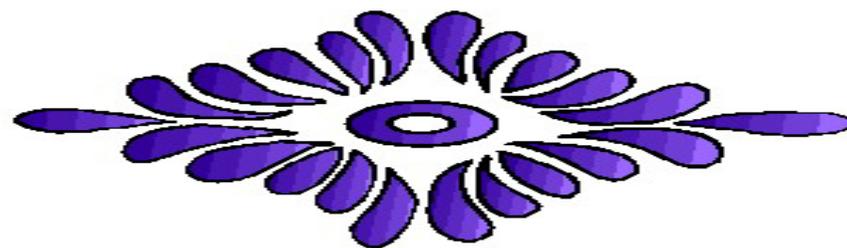
شکست‌ناپذیر است

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ

وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿النساء ۷۹﴾

هر چه از خوبیها به تو می‌رسد از جانب خداست و آنچه از بدی به تو می‌رسد از خود توست و تو را به پیامبری برای مردم فرستادیم و گواه بودن خدا بس است .

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ
أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَيَّ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ
لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿بقرة ۲۸۶﴾

خداوند هیچ کس را جز به قدر توانایی اش تکلیف نمی کند. آنچه (از خوبی) به دست
آورده به سود او، و آنچه (از بدی) به دست آورده به زیان اوست. پروردگارا، اگر
فراموش کردیم یا به خطا رفتیم بر ما مگیر، پروردگارا، هیچ بار گرانی بر (دوش) ما مگذار؛
همچنانکه بر (دوش) کسانی که پیش از ما بودند نهادی. پروردگارا، و آنچه تاب آن نداریم
بر ما تحمیل مکن؛ و از ما درگذر؛ و ما را ببخشای و بر ما رحمت آور؛ سرور ما تویی؛ پس ما
را بر گروه کافران پیروز کن.

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿طه ٢٥﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿طه ٢٦﴾

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿طه ٢٧﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿طه ٢٨﴾

گفت پروردگارا سینه‌ام را گشاده گردان

و کارم را برای من آسان ساز

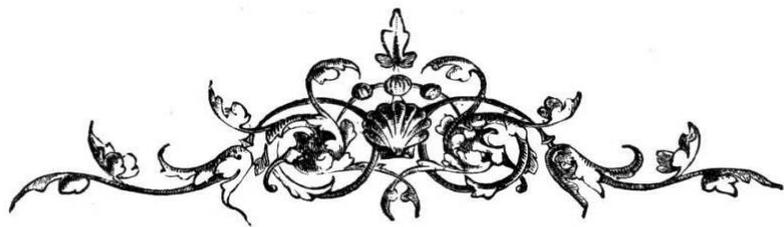
و از زبانم گره بگشای

[تا] سخنم را بفهمند

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلَّوْكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿الانبياء ٣٥﴾

هر نفسی چشنده مرگ است و شما را از راه آزمایش به بد و نیک

خواهیم آزمود و به سوی ما بازگردانیده می شوید

قُلْ مَنْ يُنَجِّكُمْ مِّنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ

أُنجَاْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿الانعام ۶۳﴾

بگو چه کسی شما را از تاریکیهای خشکی و دریا می رهاند
در حالی که او را به زاری و در نهان می خوانید که اگر ما
را از این [مهلکه] برهاند البته از سپاسگزاران خواهیم بود.

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا
بِئَعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ﴿ابراهيم ۳۱﴾

به آن بندگانم که ایمان آورده‌اند بگو نماز را بر پا دارند و از آنچه به ایشان
روزی داده‌ایم پنهان و آشکارا انفاق کنند پیش از آنکه روزی فرا رسد که در
آن نه داد و ستدی باشد و نه دوستی

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ
يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿المائدة ١٠٠﴾

**بگو پلید و پاک یکسان نیستند هر چند کثرت [پلیدها] تو
را به شگفت آورد پس ای خردمندان از خدا پروا کنید
باشد که رستگار شوید.**

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُكَذِّبِينَ ﴿الانعام ١١﴾

بگو در زمین بگردید آنگاه بنگرید که فرجام
تکذیب کنندگان چگونه بوده است.

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿الاعراف ٣٣﴾

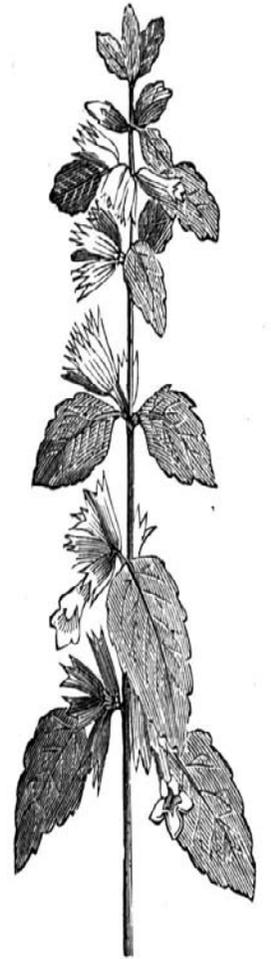
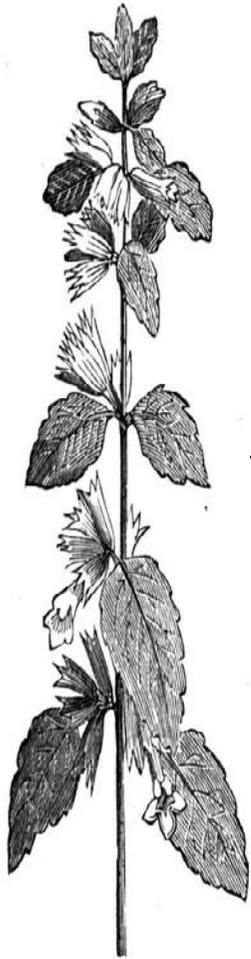
**بگو پروردگار من فقط زشتکاریها را چه آشکارش [باشد] و چه پنهان
و گناه و ستم ناحق را حرام گردانیده است و [نیز] اینکه چیزی را
شریک خدا سازید که دلیلی بر [حقانیت] آن نازل نکرده و اینکه
چیزی را که نمی دانید به خدا نسبت دهید.**

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿الانعام ١٦٢﴾

بگو در حقیقت نماز من و [سایر] عبادات من و
زندگی و مرگ من برای خدا پروردگار
جهانیان است.

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتُ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١١٠﴾

بگو خدا را بخوانید یا رحمان را بخوانید هر کدام را بخوانید برای او نامهای نیکوتر است و نمازت را به آواز بلند بخوان و بسیار آهسته‌اش مکن و میان این [و آن] راهی [میانه] جوی

قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿الاعراف ١٦﴾ ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِّنْ بَيْنِ
 أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ
 ﴿الاعراف ١٧﴾ قَالَ اخْرُجْ مِنْهَا مَذْذُومًا مَّدْحُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ
 أَجْمَعِينَ ﴿الاعراف ١٨﴾

(شیطان) گفت پس به سبب آنکه مرا به بیراهه افکندی من هم برای [فریفتن] آنان
 حتما بر سر راه راست تو خواهم نشست ﴿الاعراف ١٦﴾ آنگاه از پیش رو و از
 پشت سرشان و از طرف راست و از طرف چپشان بر آنها می تازم و بیشترشان را
 شکرگزار نخواهی یافت ﴿الاعراف ١٧﴾ فرمود نکوهیده و رانده از آن [مقام]
 بیرون شو که قطعا هر که از آنان از تو پیروی کند جهنم را از همه شما پر خواهم
 کرد ﴿الاعراف ١٨﴾

قَالَ فَاحْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ﴿الحجر ٣٤﴾

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ﴿الحجر ٣٥﴾

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿الحجر ٣٦﴾

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴿الحجر ٣٧﴾

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ﴿الحجر ٣٨﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿الحجر ٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿الحجر ٤٠﴾

فرمود از این [مقام] بیرون شو که تو رانده شده‌ای

و تا روز جزا بر تو لعنت باشد

گفت پروردگارا پس مرا تا روزی که برانگیخته
خواهند شد مهلت ده

فرمود تو از مهلت یافتگانی

تا روز [و] وقت معلوم

گفت پروردگارا به سبب آنکه مرا گمراه ساختی
من [هم گناهانشان را] در زمین برایشان می‌آرایم
و همه را گمراه خواهیم ساخت

مگر بندگان خالص تو از میان آنان را

... قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ ... يوسف ٢٨ ﴿﴾

... گفت بی شک این از نیرنگ شما [زنان]

است که نیرنگ شما [زنان] بزرگ است.

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ

اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿المائدة ٣٩﴾

پس هر که بعد از ستم کردنش توبه کند و به صلاح
آید خدا توبه او را می پذیرد که خدا آمرزنده مهربان
است.

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾ ﴿مریم ۵۹﴾

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ﴿٦٠﴾ ﴿مریم ۶۰﴾

آنگاه پس از آنان جانشینانی به جای ماندند که نماز را تباه ساخته و

از هوسها پیروی کردند و به زودی [سزای] گمراهی [خود] را

خواهند دید

مگر آنان که توبه کرده و ایمان آورده و کار شایسته انجام دادند که

آنان به بهشت درمی آیند و ستمی بر ایشان نخواهد رفت

﴿هُود ١٠٦﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُّوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ﴿هُود ١٠٦﴾

﴿هُود ١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ﴿هُود ١٠٧﴾

﴿هُود ١٠٧﴾

اما کسانی که تیره‌بخت شده‌اند در آتش فریاد و ناله‌ای دارند ﴿هُود ١٠٦﴾

تا آسمانها و زمین برجاست در آن ماندگار خواهند بود مگر آنچه

پروردگارت بخواهد زیرا پروردگار تو همان کند که خواهد ﴿هُود ١٠٧﴾

فَاصْبِرْ عَلَيَّ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿طه ١٣٠﴾

پس بر آنچه می گویند شکبیا باش و پیش از بر آمدن آفتاب و قبل از فرو شدن

آن با ستایش پروردگارت [او را] تسبیح گوی و برخی

از ساعات شب و حوالی روز را به نیایش

پرداز باشد که خشنود گردی

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿النحل ٩٨﴾

پس چون قرآن می خوانی از شیطان مطرود به

خدا پناه بر

سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُقُولُونَ **عُلُوًّا كَبِيرًا** ﴿الاسراء ٤٣﴾

او [پاک و] منزہ است و از آنچه می گویند

بسی والاتر است

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا
مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿بقرة ١٢٨﴾

پروردگارا ما را تسلیم [فرمان] خود قرار ده و از
نسل ما امتی فرمانبردار خود [پدید آر] و آداب
دینی ما را به ما نشان ده و بر ما ببخشای که تویی
توبه پذیر مهربان.

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿ابراهيم ۳۸﴾

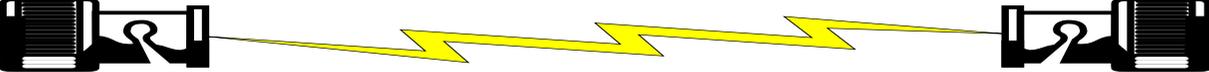
پروردگارا بی گمان تو آنچه را که پنهان می داریم و
آنچه را که آشکار می سازیم می دانی و چیزی در زمین
و در آسمان بر خدا پوشی ده نمی ماند

رَبِّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَشَاءُ يَرْحَمَكُمُ أَوْ إِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبِكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلاً ﴿الاسراء ٥٤﴾

پروردگار شما به [حال] شما داناتر است اگر بخواهد بر شما رحمت

می آورد یا اگر بخواهد شما را عذاب می کند و تو را بر ایشان

نگهبان فرستاده ایم

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿ابراهيم ٤٠﴾

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿ابراهيم ٤١﴾

پروردگارا مرا برپادارنده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز پروردگارا

و دعای مرا بپذیر

پروردگارا روزی که حساب برپا می شود بر من و پدر و مادرم

و بر مؤمنان ببخشای

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتَ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٠﴾

این [کیفر] به سزای چیزهایی است که دستهای تو پیش فرستاده است و
[گرنه] خدا به بندگان خود بیدادگر نیست

جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ
عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿الرعد ٢٣﴾

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿الرعد ٢٤﴾

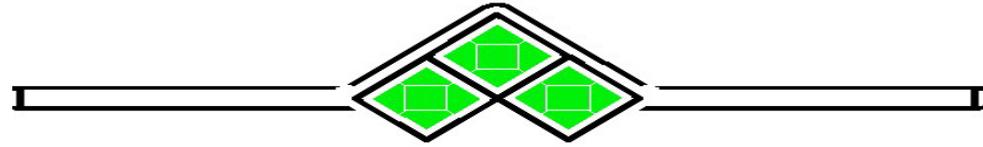
[همان] بهشتهای عدن که آنان با پدرانشان و همسرانشان و فرزندانشان که
درستکارند در آن داخل می‌شوند و فرشتگان از هر دری بر آنان
درمی‌آیند ﴿الرعد ٢٣﴾

[و به آنان می‌گویند] درود بر شما به [پاداش] آنچه صبر کردید راستی چه
نیکوست فرجام آن سرای ﴿الرعد ٢٤﴾

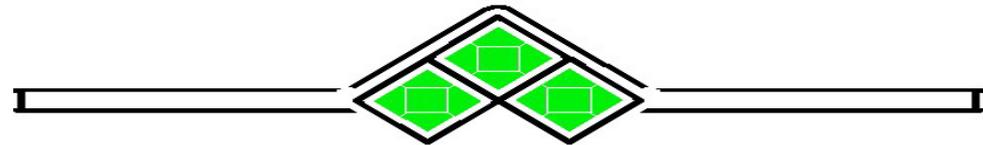
أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ
يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ
عِنْدِ اللَّهِ فَمَا لَهُمْ لَهْؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿النساء ٧٨﴾

هر کجا باشید شما را مرگ درمی یابد هر چند در برجهای استوار باشید و
اگر [پیشامد] خوبی به آنان برسد می گویند این از جانب خداست و چون
صدمه‌ای به ایشان برسد می گویند این از طرف توست بگو همه از جانب
خداست [آخر] این قوم را چه شده است که نمی خواهند سخنی را
[درست] دریابند.

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ
يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿التوبة ١٨﴾

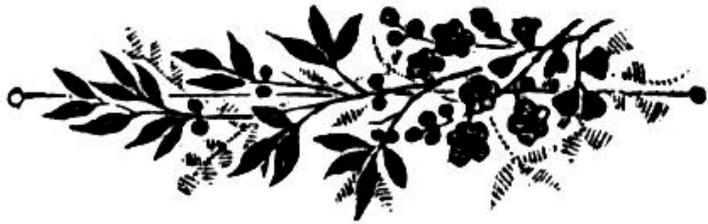
**مساجد خدا را تنها کسانی آباد می کنند که به خدا و روز بازپسین
ایمان آورده و نماز برپا داشته و زکات داده و جز از خدا
نترسیده اند پس امید است که اینان از راه یافتگان باشند.**

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿المائدة ٩١﴾

همانا شیطان می خواهد با شراب و قمار میان شما دشمنی
و کینه ایجاد کند و شما را از یاد خدا و از نماز باز دارد
پس آیا شما دست برمی دارید.

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا

﴿طه ۹۸﴾

معبود شما تنها آن خدایی است که جز او معبودی

نیست و دانش او همه چیز را در بر گرفته است

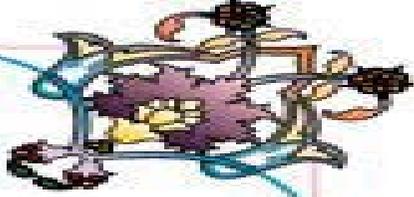
وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿طه ۱۲۴﴾

و هر کس از یاد من دل بگرداند در حقیقت

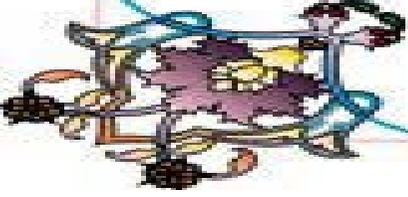
زندگی تنگ [و سختی] خواهد داشت و روز

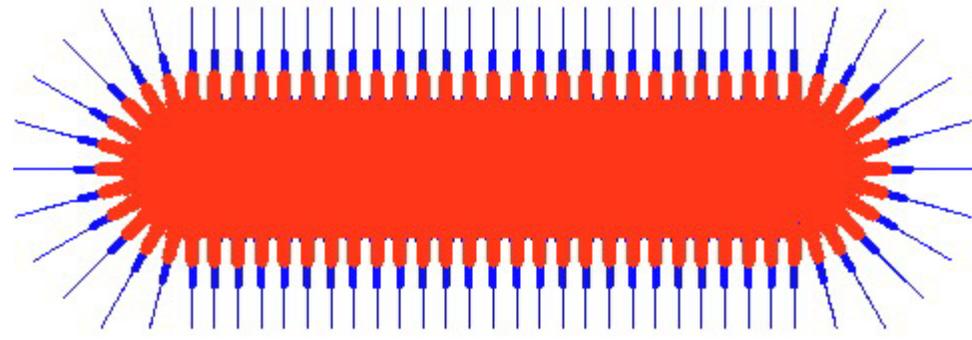
رستاخیز او را نابینا محسور می کنیم

إِيمَانًا الْمُؤْمِنُونَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ
زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿الانفال ٢﴾

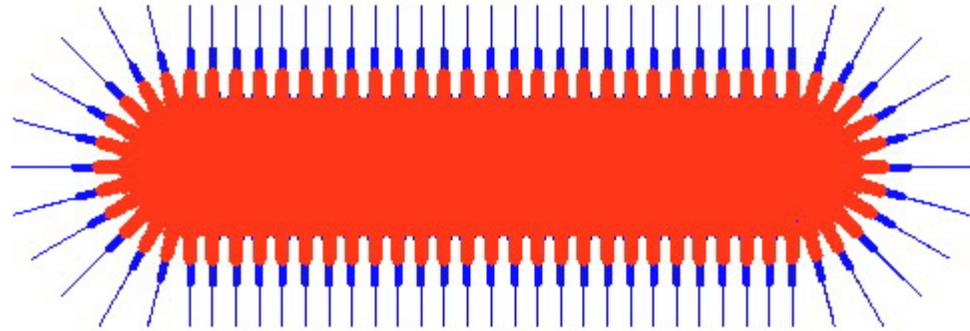
**مؤمنان همان کسانی‌اند که چون خدا یاد شود دل‌هایشان
بترسد و چون آیات او بر آنان خوانده شود بر ایمانشان
ببفزاید و بر پروردگار خود توکل می‌کنند.**

اُفِرُّوْا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿التوبة ٤١﴾

**سبکبار و گرانبار بسیج شوید و با مال و جانتان در راه خدا
جهاد کنید اگر بدانید این برای شما بهتر است.**

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ﴿المحجر ٩﴾

بی تردید ما این قرآن را به تدریج نازل
کرده‌ایم و قطعاً نگهبان آن خواهیم بود.

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ﴿الاسراء ٩﴾

قطعا این قرآن به [آینی] که خود پایدارتر است راه می نماید و به آن
مؤمنانی که کارهای شایسته می کنند مژده می دهد که پاداشی بزرگ
برایشان خواهد بود.

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿الاسراء ٦٥﴾

در حقیقت تو را بر بندگان من تسلطی نیست و

حمایتگری [چون] پروردگارت بس است

بی گمان پرهیزگاران در باغها و
چشمه ساراند

[به آنان گویند] با سلامت
و ایمنی در آنجا داخل شوید .

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

﴿الحجر ۴۵﴾

ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ

﴿الحجر ۴۶﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿النحل ٩٠﴾

در حقیقت خدا به دادگری و نیکوکاری و بخشش به خویشاوندان فرمان
می‌دهد و از کار زشت و ناپسند و ستم باز می‌دارد به شما اندرز می‌دهد باشد
که پند گیرید

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِن تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا

وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿النساء ٤٠﴾

در حقیقت خدا هم وزن ذره‌ای ستم نمی کند
و اگر [آن ذره کار] نیکی باشد دو چندانش
می کند و از نزد خویش پاداشی بزرگ
می بخشد.

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ﴿النساء ١٠﴾

در حقیقت کسانی که اموال یتیمان را به ستم
می‌خورند جز این نیست که آتشی در شکم
خود فرو می‌برند و به زودی در آتشی
فروزان در آیند.

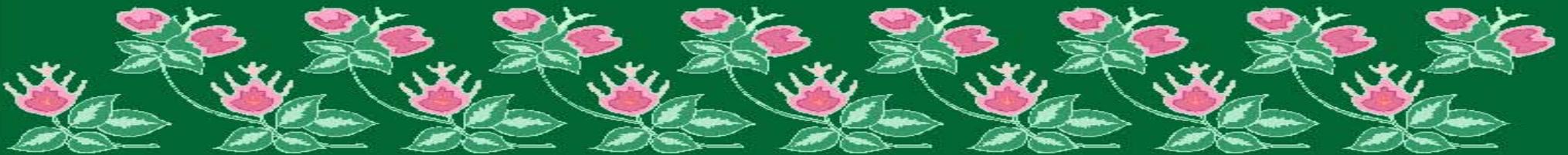

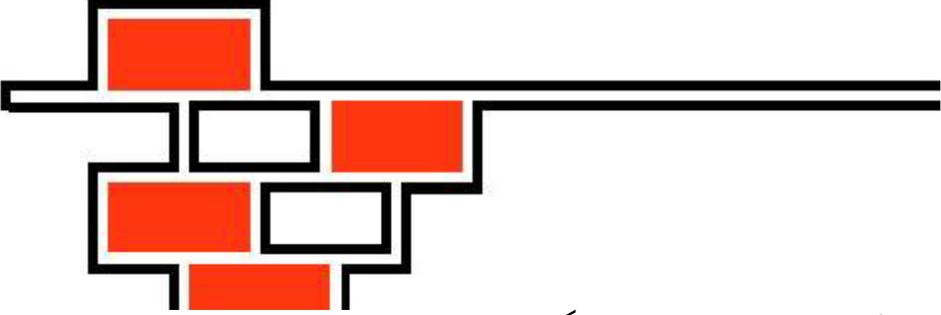
إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِينَ ﴿الاعراف ٤٠﴾

در حقیقت کسانی که آیات ما را دروغ شمردند و از [پذیرفتن] آنها تکبر
ورزیدند درهای آسمان را برایشان نمی‌گشایند و در بهشت در نمی‌آیند
مگر آنکه شتر در سوراخ سوزن داخل شود و بدینسان بزهکاران را کیفر
می‌دهیم.

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي
الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿النساء ٩٧﴾

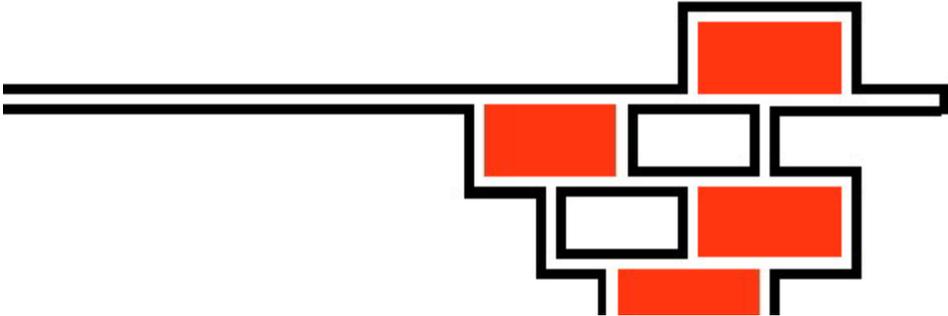
کسانی که بر خویشان ستمکار بوده‌اند [وقتی] فرشتگان جانشان
را می‌گیرند می‌گویند در چه [حال] بودید پاسخ می‌دهند ما
در زمین از مستضعفان بودیم می‌گویند مگر زمین خدا وسیع
نبود تا در آن مهاجرت کنید پس آنان جایگاهشان دوزخ است
و [دوزخ] بد سرانجامی است.

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿يونس ٤﴾

بازگشت همه شما به سوی اوست وعده خدا حق است هموست که آفرینش را آغاز می کند سپس آن را باز می گرداند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده اند به عدالت پاداش دهد و کسانی که کفر ورزیده اند به سزای کفرشان شربتی از آب جوشان و عذابی پر درد خواهند داشت.

الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
﴿المائدة وسط آیه ۳﴾

امروز کسانی که کافر شده‌اند از [کارشکنی در] دین شما نومید
گردیده‌اند پس از ایشان مترسید و از من بترسید امروز دین شما را
برایتان کامل و نعمت خود را بر شما تمام گردانیدم و اسلام را برای
شما [به عنوان] آیینی برگزیدم.

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ

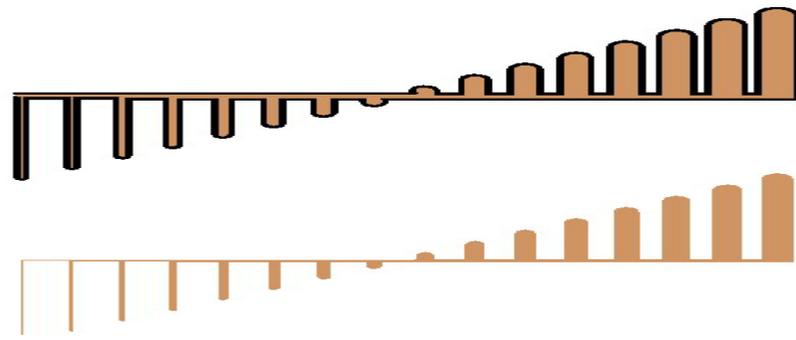
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿الكهف ٤٦﴾

مال و پسران زیور زندگی دنیايند و

نيکيهاي ماندگار از نظر پاداش نزد

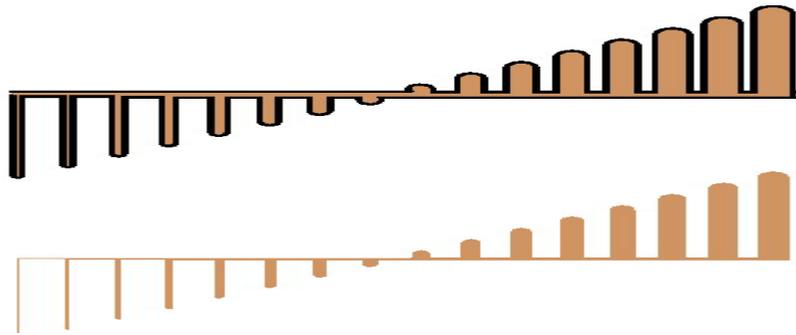
پروردگار ت بهتر و از نظر

اميد [نيز] بهتر است

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿التوبة ١٠٤﴾

آیا ندانسته‌اند که تنها خداست که از بندگانش توبه را
می‌پذیرد و صدقات را می‌گیرد و خداست که خود
توبه‌پذیر مهربان است .

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿المائدة ٤٠﴾

مگر ندانسته‌ای که فرمانروایی آسمانها و زمین از آن
خداست هر که را بخواهد عذاب می‌کند و هر که را
بخواهد می‌بخشد و خدا بر هر چیزی تواناست.

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ

﴿ابراهيم ۲۴﴾

تُوْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿ابراهيم ۲۵﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿ابراهيم ۲۶﴾

آیا ندیدی خدا چگونه مثل زده سخنی پاک که مانند درختی پاک است که ریشه‌اش

استوار و شاخه‌اش در آسمان است

میوه‌اش را هر دم به اذن پروردگارش می‌دهد و خدا مثلها را برای مردم می‌زند شاید که

آنان پند گیرند

مثل سخنی ناپاک چون درختی ناپاک است که از روی زمین کنده شده و قراری ندارد

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿الْحَج ٦٩﴾

خدا روز قیامت در مورد آنچه با یکدیگر در آن اختلاف
می کردید داوری خواهد کرد

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿النساء ٨٧﴾

خداوند کسی است که هیچ معبودی جز او
نیست به یقین در روز رستاخیز که هیچ شکی
در آن نیست شما را گرد خواهد آورد و
راستگوتر از خدا در سخن کیست.

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿طه ٨﴾

خدایی که جز او معبودی نیست [و] نامهای نیکو به
او اختصاص دارد

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

﴿طه ١٤﴾

منم من خدایی که جز من خدایی نیست پس مرا
پرستش کن و به یاد من نماز برپا دار

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿بقرة ٢٧﴾

همانانی که پیمان خدا را پس از بستن آن می شکنند و آنچه
را خداوند به پیوستنش امر فرموده می گسلند و در زمین به
فساد می پردازند آنانند که زیانکارانند.

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿بقرة ٢٧٤﴾

کسانی که اموال خود را شب و روز، و نهان و آشکارا، انفاق می کنند، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود؛ و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین می شوند.

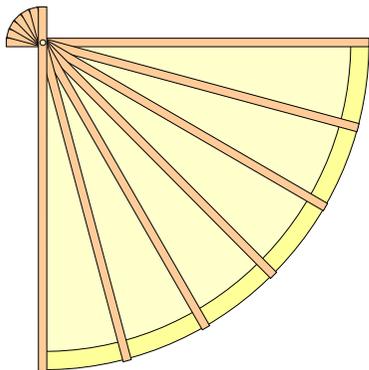
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ آل عمران

همانان که خدا را [در همه احوال] ایستاده و نشسته و به پهلو
آرمیده یاد می کنند و در آفرینش آسمانها و زمین می اندیشند [که]
پروردگارا اینها را بیهوده نیافریده ای منزه می تو پس ما را از عذاب
آتش دوزخ در امان بدار.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿الانبياء ٤٩﴾

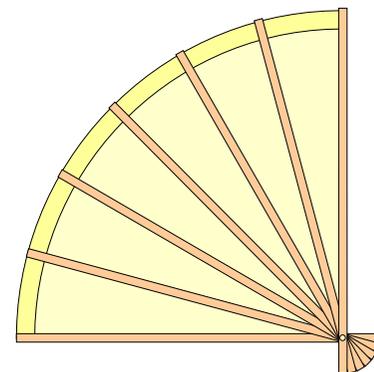
[همان] کسانی که از پروردگارشان در نهان می ترسند و

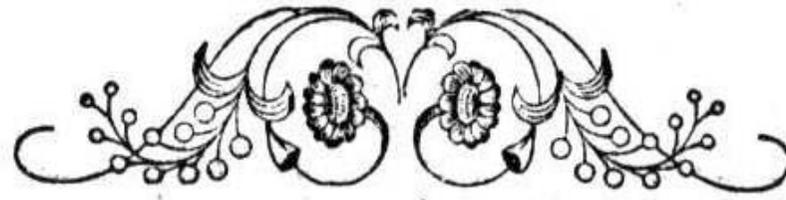
از قیامت هراسناکند

الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿الْحَجَّ ٤١﴾

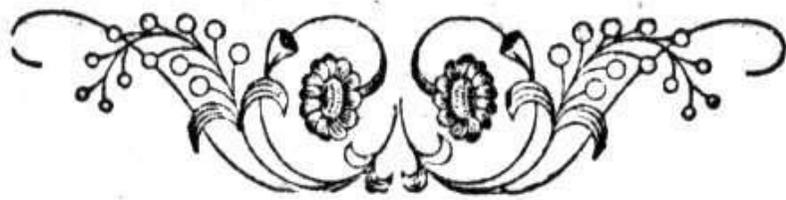
همان کسانی که چون در زمین به آنان توانایی دهیم نماز برپا می‌دارند و
زکات می‌دهند و به کارهای پسندیده و امی‌دارند و از کارهای ناپسند باز
می‌دارند و فرجام همه کارها از آن خداست

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا
نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿الاعراف ٥١﴾

همانان که دین خود را سرگرمی و بازی پنداشتند و زندگی
دنیا مغرورشان کرد پس همان گونه که آنان دیدار امروز خود
را از یاد بردند و آیات ما را انکار می کردند ما [هم] امروز آنان
را از یاد می بریم .

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ
فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿النساء ٧٦﴾

کسانی که ایمان آورده‌اند در راه خدا کارزار می‌کنند و
کسانی که کافر شده‌اند در راه طاغوت می‌جنگند پس با
یاران شیطان بجنگید که نیرنگ شیطان [در نهایت]
ضعیف است.

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

﴿الرعد ٢٨﴾

همان کسانی که ایمان آورده‌اند و دل‌هایشان به یاد
خدا آرام می‌گیرد آگاه باش که با یاد خدا دل‌ها
آرامش می‌یابد.

اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿الاسراء ١٤﴾

نامه‌ات را بخوان کافی است که امروز
خودت حسابرس خود باشی

اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مَّعْرُضُونَ ﴿١﴾ الانبياء ﴿١﴾

برای مردم [وقت] حسابشان نزدیک شده است و آنان در
بی خبری رویگردانند

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا
جُرْفٍ هَارٍ فَأُثَّارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿التوبة ١٠٩﴾

آیا کسی که بنیاد [کار] خود را بر پایه تقوا و خشنودی خدا نهاده
بہتر است یا کسی که بنای خود را بر لب پرتگاهی مشرف به سقوط
پی ریزی کرده و با آن در آتش دوزخ فرو می افتد و خدا گروه
بیدادگران را هدایت نمی کند.

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿الاعراف ٥٥﴾

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ

مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿الاعراف ٥٦﴾

پروردگار خود را به زاری و نهانی بخوانید که او از حدگذرندگان را دوست

نمی‌دارد ﴿الاعراف ٥٥﴾

و در زمین پس از اصلاح آن فساد مکنید و با بیم و امید او را بخوانید که

رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است ﴿الاعراف ٥٦﴾

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانْتَهَىٰ فَلَهُ
مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿بقرة ۲۷۵﴾

کسانی که ربا می خورند، (از گور) بر نمی خیزند مگر مانند برخاستن کسی که شیطان
بر اثر تماس، آشفته سرش کرده است. این بدان سبب است که آنان گفتند:
(داد و ستد صرفاً مانند رباست.) و حال آنکه خدا داد و ستد را حلال، و ربا را حرام
گردانیده است. پس، هر کس، اندرزی از جانب پروردگارش بدو رسید، و
(از رباخواری) باز ایستاد، آنچه گذشته، از آن اوست، و کارش به خدا واگذار
می شود، و کسانی که (به رباخواری) باز گردند، آنان اهل آتشند و در آن ماندگار
خواهند بود.

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ
عَدُوٌّ بئسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ﴿الكهف ٥٠﴾

و [یاد کن] هنگامی را که به فرشتگان گفتیم آدم را
سجده کنید پس [همه] جز ابلیس سجده کردند که
از [گروه] جن بود و از فرمان پروردگارش
سرپیچید آیا [با این حال] او و نسلش را به جای
من دوستان خود می گیرید و حال آنکه آنها
دشمن شمایند و چه بد جانشینانی برای ستمگرانند